

LA MEVA EXPERIÈNCIA A ALEMANIA

He de començar explicant com vaig estar abans de marxar d'Erasmus.

Al principi, quan la meva tutora ens va parlar d'aquesta oportunitat, no vaig dubtar ni un sol moment que volia anar.

Quan es va anar acostant el moment de marxar, estava una mica espantada però em va sorprendre la meva valentia i ganes de marxar, sense saber ben bé a on anava a viure aquells 2 mesos, com estaria, en un altre país, un altre idioma, sense conèixer a ningú.

Vaig arribar un dia que plovia, anava molt carregada i tenia una mica de por per no saber arribar ben bé a la casa. Una noia que vaig conèixer per un grup de joves d'Erasmus a Stuttgart, a la ciutat on jo vaig estar, es va oferir a venir a buscar-me en tren i acompanyar-me a casa, ja que parlava amb ella abans d'arribar allà.

Vaig arribar a la casa i hi havia cartells de benvinguda, ja que no hi havia ningú. Més tard van arribar tots i em van rebre genial, vaig estar còmode des del primer moment a aquella casa, amb aquella família.

A mesura que passaven els dies, les setmanes, no podia creure el bé que estava, la sort que havia tingut.

Vaig començar les pràctiques a la Wurzelwerge Waldkindergarten, a l'escoleta al bosc. El primer dia em va portar amb el cotxe l'Alejandra, la mare de la família amb la qual vivia. Em va deixar allà i va marxar, jo sola, amb tots els Alemanys.

Ara ho penso, ho recordo, i és increïble com em vaig comunicar amb tots i com em vaig desenvolupar allà sola amb gent nova.

Tots em van rebre amb els braços oberts, molt simpàtics i amables. He de dir que abans d'anar-hi tenia por perquè tothom em deia que els Alemanys són molt tancats i freds, que segurament serien molt seriosos i va ser tot el contrari. Eren afectuosos, sempre reien, es tiraven a terra a jugar amb els nens, cantaven, ballaven... Vaig estar encantada amb tots els educadors/educadores.

El meu primer contacte amb els nens va ser per una banda, amb 2 o 3 nens, va ser molt bo, jugava amb ells al pilla pilla, al fet i amagar i a altres jocs i rèiem molt, des del primer moment. Però, per altra banda, amb gairebé tots els infants, havia d'anar a poc a poc i tenir paciència per anar apropant-me a ells, ja que quan els tocava o els parlava em deien "fora" o "deixa'm". He de dir que em va sorprendre molt aquella reacció de gairebé tots els infants i jo que sóc molt sensible em va saber greu al principi. Però vaig pensar i vaig dir-me a mi mateixa "és normal, deixa que passi uns dies".

Així va ser i, al cap de pocs dies els nens em buscaven, em cridaven i em demanaven ajuda o que jugués amb ells. Vaig estar tan a gust, em sentia estimada, apreciada, encara que hi hagués cops que no entengués algun nen quan em deia alguna cosa, però m'esforçava i l'acabava entenent. Vaig aprendre molt dels nens, molt. Dels educadors també, però sobretot d'ells. El que més em va impressionar quan vaig arribar a l'escoleta va ser les dues grans cabanyes que hi havia. Em va semblar molt interessant i em va encantar que cada matí, feien un foc (cada dia un infant diferent, amb l'ajuda de

l'educador/a) al mig i cantaven cançons tots junts i feien el bon dia. Era tan maco i especial, aquell moment. Em va sorprendre també el fet que no tinguessin lavabos, que fessin les seves necessitats allà sota els arbres, però em vaig acostumar i em semblava un bon mètode per estalviar aigua. Tampoc utilitzaven cap embolcall de plàstic ni paper de plata; només tuppers.

Era una metodologia d'ensenyament totalment diferent de les que es porten a terme aquí a Catalunya. Era molt experimental i sobretot, lliure. Els infants feien el que volien, amb uns certs límits però eren molt lliures i sabien el que feien, el que podien fer i el que no. Feien molt joc simbòlic. Estàvem tot el dia a l'aire lliure, en contacte amb els animals ja que a part de tenir gossos tot el dia amb nosaltres i un eriçó, tots els divendres anàvem a una granja i teníem cura dels conills, cavalls, cabres, ovelles... Em va agradar moltíssim com els infants, tallaven i preparaven el menjar pels animals, acostumats a fer-ho. Tots eren molt segurs de si mateixos, lliures i decidits.

Aquella metodologia em va encantar, natura, animals i més natura... Era tot tant nèt, tant real, natural, tant sa i tant aire pur, que vaig tornar nova, tranquil·la i apreciava tot molt més.

Tots respectaven molt el medi ambient, els animals, els companys. S'ajudaven molt entre ells i això em va agradar molt.

El que em va sorprendre molt va ser que encara que fes mal temps, plougués, fes molt fred, fèiem excursions al bosc i estàvem a l'aire lliure, tots ben aïllats i preparats amb els gorros i com si res. Res els impedia fer un dia normal com tots.

Fèiem excursions pel bosc cada dia, em va agradar molt.

A part de les pràctiques, vaig conèixer moltíssima gent allà, gent que estava fent Erasmus també o bé, gent que estava treballant però eren espanyols.

Vaig practicar bastant l'idioma tot i que quan sortia de la llar solia parlar castellà amb els amics que vaig fer allà i amb la família, ja que era colòmbia-alemana.

La veritat és que aquest Erasmus, aquesta experiència, ha estat increïble i no puc expressar amb paraules el que ha significat per a mi.

Vaig desconnectar de la meua vida aquí, vaig conèixer moltíssima gent nova amb la qual encara parlo i mantinc el contacte. Vaig espavilar-me jo sola, per aquella ciutat nova, experimentant i coneixent llocs, cultures i gent diferent.

Si pogués, tornaria a repetir aquesta experiència mil cops més.

